

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 733/2020
12.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Верољуб Мићић, адвокат из ..., против тужене Општине Власотинце, чији је законски заступник Општинско правобранилаштво Власотинце, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1669/19 од 05.09.2019. године, у седници већа одржаној 12.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене, изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1669/19 од 05.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу, Судска јединица у Власотинцу П 3273/17 од 28.02.2018. године, која је исправљена решењем истог суда П 3273/17 од 14.03.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца, па је обавезана тужена да тужиоцу на име нематеријалне штете настале услед уједа пса луталице, дана 25.09.2017. године, исплати на име претрпљених физичких болова износ од 35.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од 35.000,00 динара, или укупну нематеријалну штету у износу од 70.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 28.02.2018. године, као дана пресуђења, до коначне исплате. Ставом другим изреке, део тужбеног захтева од досуђеног укупног износа од 70.000,00 динара до траженог укупног износа од 100.000,00 динара, односно од досуђеног износа за претрпљене физичке болове од 35.000,00 динара до траженог износа од 50.000,00 динара и за претрпљени страх од досуђеног износа од 35.000,00 динара до траженог износа од 50.000,00 динара, одбијен је као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 34.800,00 динара, у року од 8 дана од дана пријема пресуде, а ако их не исплати у наведеном року, обавезана је да на износ трошкова од 30.100,00 динара плати законску затезну камату почев од дана доношења првостепене пресуде до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 1669/19 од 05.09.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба заступника тужене и првостепена пресуда, исправљена решењем тог суда, у ставу првом изреке, потврђена. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке и обавезана тужена да тужиоцу на име материјалне штете настале услед уједа пса луталице дана

25.09.2017. године исплати и то: за претрпљене физичке болове поред већ досуђеног износа од 35.000,00 динара још 15.000,00 динара, за претрпљени страх поред досуђеног износа од 35.000,00 динара још 15.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 28.02.2018. године до коначне исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 48.000,00 динара, у року од 8 дана од дана пријема пресуде, а уколико их не исплати у наведеном року да на износ трошкова од 42.100,00 динара плати законску затезну камату почев од дана доношења првостепене пресуде до коначне исплате.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена је благовремено преко законског заступника изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 87/2018), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да спорови мале вредности у смислу одредаба ове главе јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. истог закона, прописано је да против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Тужба у овој правној ствари поднета је 27.09.2017. године ради накнаде штете, а вредност побијане правноснажне одлуке износи 100.000,00 динара, који износ очигледно не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Дакле, побијана другостепена пресуда донета је у поступку у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору мале вредности, ревизија тужене није дозвољена на основу одредбе члана 468. и члана 479. став 6. ЗПП. У овој врсти спора не примењује се одредба члана 13. став 1. тачка 2. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку (новелирани члан 403. став 2. тачка 2. ЗПП) о дозвољености ревизије у случају када је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака.

Из овог разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**